

روایتی از مذاکرات دیپلمات‌ها، سردار سلیمانی و روحانی درباره آمریکا

انتشار کتاب جدیدی درباره تاریخ روابط ایران و آمریکا، زوایای جدیدی از تعامل ایران و آمریکا در ماجرای حمله این کشور به طالبان در دسامبر ۲۰۰۱ را روشن می‌سازد. تلاش‌های احمدی‌نژاد برای توافق با آمریکا با کمک تلاش‌های رحیم مشایی و آینده روابط ایران و آمریکا بخش‌هایی دیگر از این کتاب است.

20 May 2014-

تاریخ: ۳۰ اردیبهشت ۱۳۹۳ - ۱۳:۰۱

کد خبر: ۴۰۱۷۷۰

انتشار کتاب جدیدی درباره تاریخ روابط ایران و آمریکا، زوایای جدیدی از تعامل ایران و آمریکا در ماجرای حمله این کشور به طالبان در دسامبر ۲۰۰۱ را روشن می‌سازد.

به گزارش «تابناک»، انتشار کتاب «ایران و آمریکا، نگاهی از درون به گذشته شکست‌خورده و مسیر صلح» درباره پیشینه روابط ایران و آمریکا در سال‌های پس از انقلاب از سوی سید حسین موسویان، دیپلمات ارشد سابق ایرانی و با همکاری شهیر شهیدثالث، نشان می‌دهد که طرف ایرانی در سال ۲۰۰۱ درک روشنی از رفتار آمریکایی‌ها در برابر ایران داشته است.

در روزهای گذشته، بخش‌هایی از این کتاب در موارد خاص و از جمله چرایی بدبینی رهبری ایران به آمریکایی‌ها مورد بررسی رسانه‌ها قرار گرفته است، ولی این بار المانیتور به نقل از جذاب‌ترین سخنان مقامات ارشد ایرانی در لحظاتی حساس در تاریخ روابط ایران و آمریکا پرداخته است؛ برای نمونه، در این کتاب به زمانی پرداخته شده که ایران پس از رخدادهای یازده سپتامبر تصمیم گرفته بود، غیرمستقیم با آمریکا در برانداختن حکومت طالبان همکاری کند.

بر پایه مطالب این کتاب، قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه قدس در نشست شورای عالی امنیت ملی هشدار می‌دهد که آمریکایی‌ها تنها به دنبال همکاری تاکتیکی با ایران هستند.

وی ادامه می‌دهد، اگر از این رابطه چیز بیشتری حاصل شود، آنگاه رویاهای دیپلمات‌های غرب‌زده هم به حقیقت خواهد پیوست، ولی حتی اگر چنین نشود، یکی از بدترین دشمنان ایران (طالبان) از میان رفته است.

وی هشدار می‌دهد که اگر آمریکا تصمیم بگیرد بعداً به ایران خیانت کند، همانند اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان به تله خواهد افتاد و افغانستان را با شکست ترک خواهد کرد.

دیگر نقل قول مهم این جلسات از حسن روحانی، رئیس وقت شورای عالی امنیت ملی و رئیس جمهور فعلی ایران صورت گرفته است. متن کتاب ترجمه این عقیده روحانی به زبان فارسی است که «همین که خر آمریکایی‌ها از پل گذشت، آن‌ها به رفتار قبلی خود در برابر ایران بازخواهند گشت».

در این کتاب، علاوه بر فرصت از دست رفته آمریکا در بهبود روابط با ایران در نتیجه همکاری دو طرف در افغانستان، به مسائل دیگری در این رابطه و از جمله میانجی‌گری‌های هلموت کهل، صدر اعظم وقت آلمان نیز پرداخته شده است.

به نوشته موسویان، کهل تلاش داشته به بهبود روابط ایران و آمریکا در دوره‌های ریاست جمهوری کلینتون و بوش پدر در دهه ۱۹۹۰ کمک کند، ولی مخالفت رژیم صهیونیستی با نزدیک شدن ایران و آمریکا و بروز چند حادثه تروریستی - که ایران به نقش داشتن در آن متهم شد - این تلاش‌ها را به شکست کشاند.

اسرائیل که در این زمان و پس از حمله آمریکا به عراق در سال ۱۹۹۱ دیگر از این کشور نگرانی نداشت، توجه خود را بر ایران متمرکز کرد و با همکاری با طرفداران خود در کنگره، مانع گسترش روابط تجاری و سرمایه‌گذاری آمریکا در ایران در سال ۱۹۹۵ شد.

موسویان همچنین به روابط ایران و عربستان سعودی اشاره کرده و نوشته، پس از پیشرفت جدی در مذاکرات با ملک عبدالله که در آن زمان ولیعهد عربستان بوده، او از تصمیمات خاص! خود درباره ایران سخن گفته است.

موسویان همچنین مدعی شده است که احمدی‌نژاد نیز به رغم سخنان تند خود در مورد آمریکا و اسرائیل، چندین بار تلاش کرده با کمک اسفندیار رحیم مشایی به توافقی با آمریکایی‌ها دست یابد.

وی ابراز عقیده کرده که مسیر صلح ایران و آمریکا سنگلاخی است، ولی تنش‌زدایی غیر ممکن نیست. وی با اطمینان اظهار می‌دارد، نظر غالب در نظام جمهوری اسلامی این است که به شرط احترام متقابل، مداخله نکردن در مسائل داخلی ایران و نیز بر پایه منافع مشترک، امکان پایان دشمنی با آمریکا وجود دارد.